

וזאת חביבינו (אג'יג-האנטרכט)

ב' 27. א' - י'ג'

א'. פאללה כליליה

השוות חihilת פרשchno ל-ז': וזו תברך אשר בך מטה איש האלוהים

לסוף פרשchno ל-ז' ח':

וימת שם מטה עבד ה':
תוחכל לחם טעם לפניו זה של הכנז' בנו מבנה התורה אם מה רצנו?

ב'. שאללה בלאיה

ב' 28. דבריהם רבתה י'ג' ח': בשעה נתנו עיר ימי משה לחפות מן העולם אמר לך:

הקבח'ון: (דברים ק'ג' י"ז) "...הן קרבנו מניין לחיות" - אמר לפניו:

"דרכנו של עולם אחד כל היזגעה חז' אתה אזיך לך" וענ' קרבנו ימיין

"לזומת" - לא אמרת כי אהיה ואספֵר מעשה יה (תהלים ק'י"ח) אמר לך:

הקבח'ון: "א', אתה יכול - י'ג' זה כל האדם" (כלום י'ג' י'ג') ואמר לך:

"דברינו של עולם אחד אזיך מבקש מך לפגז טומי, כתאבגד ויבדקעו"

כל האסערדים שבפמ' ותחגורות ויראו שאין זולף! מניין? סכ' (דברים י'ג')

"זריזת הרים והרים אל לבך כי ה' הוא החלוקים בשמיים סמוך געל"

הארץ מחחת אין עוד! אמר לך הקבח'ון: אתה אמרת אין עוד" זולף אזיך י'ג'

אומר (ל'ז' י'ג') ולא גם נביא עוזר כיישראל כמזה... לכל הארץות זוגותם י'ג'

טפה לעיני כל ישראלי."

ג', לפ' מדרש זה א' בקשו האחוריות של משה רבינו לראות את הארץ

הסביר עמי מסוקה? ז'

ה', מה כוונת דברי הקבח'ון בתבאיו אם הפסוק מחלוקת (י'ב י'ג)?

xx. הסבר את דברי הקבח'ון האחוריים (אתם אמרת... וואך אני אומר... עז' חסוך) מה פירושם בדברים אלה כמשמעותם מטה?

ג'. א' ויראהו ה' את כל הארץ את הגלעד...

ר' י' א' ד'יה את כל הארץ ד'יה עד ד'

ב' " ואות כל פנויי ד'יה ואט ארץ אמרדים ומגמה

ג' " ואות כל ארץ יחוודה ד'יה עד הים האחורי

ד' " וגם הנגב ד'יה ואט היכר.

לט' י' א' ד'יה ויראהו ה' את כל הארץ.

1. מה הפליאת שבפסוקינו המתוודאים בדברי טני המפרשים?

2. מה ההבדל בין מסובומותיהם?

3. מה הפריצ'ון ו'ה' לפרש את עמומי המקומות כפי ספרש?

4. הידוע לך עוד מקום בספר דברים בו א'ך ר'ש'י בדרך דרangen כזו?

5. חרואהיתך בעיניך ופעמה לא מעבורו

הפתח ומקבילה: ידענו כי דרך הליטון להקדמים לעולם את העיקר לטפל. ואט ג'ת'ה

ט'ג'ת'ה הביאה העיקר במאמר זה, היה לו להקדמים הסלילה טהו האעיקר

ולוטר: "ולא חשבו פטח", אך מתקדמים הגובל ("טמה") לטיליה, מל'ת

"טמה" הוא העיקר, והכוונה: הרואהיתך איכוח ומחוץ נארח' הו

ווחתולקות הארץ לטבשים וכל הדברים העתידיים להולוד לשניים רבבות

הבות (ו'ג', ר'ט'י סבאלת ג') אcor כל אלה לא היה רואה את עברות טמה,

כarter אמת נטש, כלומר: הרואהיתך עניינים נפלאים עתידיים להתייל

בגומו עד היום האחרון לראות כל אלה.

הסביר מאור הקשי הגדול בפסוקינו (טמוקים בו כמה מפראטינגו,

ט'וthon ראה הכהב והקבלה ליטוב

ה' ז' ע' ח' ז' ר' ג' ת' ח' ז' ק'

זה סובה למדורים ומדרי'גים: להוראת פרעה זו בכתה עייננו בשעור לדוגמת של

יוסף ולך: מ'יוthon של טעה. ספר מליננות א' ע' 16-24.

האלאות הסופוגות א' קידות. והסוכנות א' קינות בירther. יענו פ'א' לפ' דרכו.